

Uffe Isolotto

Mælkeøje

OBSERVATIONS
by Stephanie Cristello

OBSERVATIONER
af Stephanie Cristello

Jeg så hende skrælle en appelsin i ét stykke

*Lige før solnedgang sad hun i den anden ende af rummet
på hug i hjørnet
vuggende appelsinen i håndfladen som en ru gummibold*

*Jeg kiggede ned fra døråbningen da lyset ramte saftdråberne
idet hun stak en fingernegl i overfladen for at gennembore den
og lavede en lille regnbue i den orange luft*

*Orange hår, en orange skal foldes ud
mens hun aftegnede en langsom spiral
rundt og rundt
og rundt
før hun trykkede hendes våde tommel mod læberne
og gravede skallens hvide kød ud med tænderne*

*Den nedgående sol bag hende var en glorie af ild,
hendes træk udviskede i den mørke flade
hendes bagbelyste figur udgjorde, fastfrosset i et fokuseret blik*

*Denne kurve burde sige dig noget,
var beskeden, forstod jeg, da hun vendte sig mod mig
med det ordløse tegn: appelsinens drejede spole
dens skrueformede dobbeltsilhuet
holdt ud mod det filtrerede orange skær fra det andet rum*

*Jeg læste det som at jeg kunne komme nærmere, vi fandt hinandens blik
og bevægede mig imod hende, selv om jeg fornemmede at hun stirrede forbi mig,
hendes blik ubevægeligt og fjernt mens jeg kom tættere på*

I saw her peel an orange in one continuous strip

Nearing sunset, she was on the other side of the room
crouched in the corner
and cradling it in her open palm like a rough rubber ball

I watched from the door as the light caught on the droplets of mist
when she slipped her fingernail into its surface to pierce the skin
and cast a tiny rainbow into the orange air

Orange hair, unraveling an orange shell
as she traced a slow spiral
around and around
and around
before pressing her wet thumb to her lips
to dig out the pith with her teeth

The falling sun behind her a halo of fire,
her features drawn indistinguishable by the darkened shape
of her backlit figure, arrested in a concentrated gaze

This curve should tell you something,
was the message I understood when she turned to me
with that wordless gesture: holding out its twisted coil
its silhouette like a double helix
against the orange glow filtering in from the other room

I took it to mean I could approach, that we locked eyes
and started towards her, though she seemed to stare right past me
the level of her eyes unmoving and remote as I drew closer

Gruppen begyndte at hænge tobaksbladene op i dag,

Den tunge luft optræder nogle dage før arbejderne afleverer de tørrede planter
(gennem bagdøren)

Man kan altid vide at de kommer når savsmuldsrøgen
fra forarbejdningsanlægget på den anden side
af gaden stiger op fra røgrøret og fylder himlen og infiltrerer alle rum her
snigendes sig rundt som et dyr

tyk og sød og læder

Duften hænger i luften som en usynlig skulptur
førend de overhovedet har set de siennabrune bundter
spændt op på snoren

hvert blad er som en sandfarvet sø
rynkede bølger på den årede overflade

De nyindviede begynder sorteringen,
med forsigtige hænder skræller de løvet fra hinanden
papirstyndt, men endnu ikke skørt
før de bliver sendt videre til 'ildtrykken'
der skærer gennem dem med laser,
efterladende en brændt kant rundt om formernes omrids
—kors, x-mærker, plustegn

(symboler for ånd, tilstedeværelse, tilføjelse)

Man kan ofte fange dem i at kigge gennem de små åbninger
mens de hænger dem op over deres hoveder

The group started hanging the tobacco leaves today,

The heavy air happens a few days before the workers deliver the cured plants
(through the side door)

You can always tell they are coming when the sawdust smoke
from the processing plant across the street rises from the flue,
filling the sky and infiltrating every room here
slinking around like an animal

thick and sweet and leather

Their scent hangs in the air like an invisible sculpture
before you ever see the burnt sienna brown bundles
strung up on the line

each leaf like a tan-colored lake
wrinkled waves on the veined surface

The new initiates start the sorting,
their careful hands peeling the foliage apart
paper thin but not yet brittle
before they get passed through the 'fire printer'
which cuts through them with lasers,
leaving a scorched edge around the outline of the shapes
—crosses, x marks, plus signs

(symbols of spirit, presence, addition)

You can often catch them looking through the little apertures
as they hang them above their heads

Den første art af Narcissus-blomsten (N. Poeticus)
 havde fået navn efter myten om jægeren—
 der lænede sig ud over vandkanten for at se sit eget spejlbillede,
 han hang der en rum tid, besnæret af sin dobbelthed

I Ovids Metamorfose drukner Narcissus
 I andre versioner dør han af sult og tørst

I hver version gror narcissus-blomster—
 den papirhvide krone med dens trompetlignende kronblade
 bøjer sig fremad mod vandet
 for at fange deres tavse ansigter i floders og dammes spejlinger

Til pinse blomstrer de
 og gruppen samles for at se på den dansende sol:
 i de tidlige morgentimer kigger de mod horisonten,
 svøbt i deres kåber og lange veste
 mens dampranker stiger fra deres kopper med te
 i morgengryets blege, lyserøde lys

Om sommeren er dagene kun kysset af nætterne
 hvilket giver uendeligt meget tid til overnaturlige hændelser—
 tid til profetier, til at udføre mirakler
 til at tale i tunger

De siger at ild også er et sprog,
 at flammer er en jaloux guds ord

Ligesom tale, er ild forbundet med mundens organ—ildtunger
 berører overfladen af det brændbare, let og kort smager den på tingene
 før de bliver opslugt

De siger at solen er en åben mund
 der taler for os

The first genus of Narcissus flower (*N. Poeticus*)
was named after the myth of the hunter—
leaning over the water's edge to see his reflection,
he froze there for a while, ensnared in his double

In Ovid's *Metamorphoses*, Narcissus drowns
In other versions, he dies of starvation and thirst

In each, narcissi flowers grow in his place—
the paperwhite corollas of their trumpet-like petals
bending forward toward the pool
to catch their own silent face in the mirror of rivers and ponds

At Whitsun, they bloom
and the group gathers to watch the dancing sun:
in the early morning hours, they look to the horizon
wrapped in their robes and long vests
as tendrils of steam rise from their cups of tea
in the pale pink light of dawn

In summer, the days are only kissed by night
which leaves plenty of time for the paranormal to occur—
time for prophecies, for performing miracles
for speaking in tongues

They say that fire is a language, too
that flames are the words of a jealous God

Like speech, fire is related to the organ of the mouth—*licks of fire*
touching the surface of what burns, lightly and briefly *tasting* objects
before they are *consumed*

They say that the sun is an open mouth
that speaks for us

Hvis man stirrer på solen for længe
Kigger mens solens skærende skarpe lilla efterbillede
valser over himlen

Dens lys brænder dig,

Laver et hul i dit syn

Forskere og læger kalder denne skade for solretinopati,
og forklarer, at nethinden er som filmen i et kamera
(den lysfølsomme overflade, der er tilbøjelig til at degenerere
på grund af en fotokemisk reaktion i vævet),
og at krops-kameraet bryder sammen ved for meget eksponering.

Det er en varig skade i de fleste tilfælde,
men synet — det kan vende tilbage
Helingen sker spontant (uforudsigeligt),
alt efter hvordan cellernes adfærd
responderer på den fjerne ildkugle

Alle bevægelige billeder er brandbare

de første film, trykt på celluloidnitrat, var lige så sårbare
nogle gange antændtes de af hastigheden og intensiteten under visningerne,
mens biografgængere løb ud af salen,
og indimellem brød de i brand i lagerrummene uden nogen åbenlys årsag

det filmiske og det antændelige
(tvillingepile af blindhed fra ilden)

If you stare at the sun too long
Watching as the violet afterimage of its piercing brightness
waltzes across the sky

Its light burns you,

Creates a hole in your vision

Scientists and doctors call this damage solar retinopathy,
explaining that the retina is like the film in a camera
(its light-sensitive surface prone to degeneration from the photochemical
reaction on the tissue)
and that the body-camera breaks from too much exposure

It is a permanent impairment in most cases,
but it could come back, one's sight—
recovery is spontaneous (unpredictable)
depending on how the behavior of one's cells
responds to that faraway ball of fire

All moving images are flammable

the first films, printed on celluloid nitrate, were equally prone
sometimes lighting up from the speed and intensity of the screenings,
as movie-watchers ran from the theater
sometimes bursting into flames in the storerooms unprovoked

the cinematic and the combustible
(twin arrows of blindness by fire)

*De bevæger sig hen over væggen
afhængigt af hvordan du holder stearinlyset op mod dem,
skyggedukkerne*

*Når deres hænder skælver, boltrer haren og ulven sig
i natten
rundt og rundt*

*In girum imus nocte et consumimur igni
skrev Vergil—et vers, der kan læses både forlæns og baglæns
(spejlvendte bogstaver)*

*Han indsætter denne palindrom i et digt, hvis egentlige emne
er en gruppe soldater,
men hvis hemmelige tema, mener man, er en natsværmer*

vi kredser i natten og fortæres af ilden

*I år 79 e.Kr., før han blev opslugt af Vesuvs vulkanske aske,
skriver den romerske forfatter Plinius den Ældre i Naturalis Historia,
at malerkunsten blev opfundet af en korinthisk pige,
som tegnede sin elskedes skygge på væggen i lyset fra en lampe,
for at bevare hans billede, før han drog i krig*

*Ikke alle skygger er kærlighedsakter. Men deres skyggespil er i sit væsen
sanseligt—*

*en lyskilde, der afbrydes idet den rører noget andet
og skaber et nærværende tomrum*

Som sproget står den mellem tingene

Vi holder fast i dem begge—skyggeordene, skyggeselvet

Disse ikke-billeder er en del af os

Da Peter Pans skygge sneg sig væk, syede Wendy den fast til hans skosåler

They move about on the wall
depending on how you hold the candle to them,
the shadow puppets

As their hands waver, the hare and wolf gambol
in the night
round and round

In girum imus nocte et consumimur igni
wrote Virgil, a verse that can be read both backwards and forwards
(mirrored letters)
He inserts this palindrome into the poem whose real subject
is a group of soldiers
but whose secret subject, they think, is a moth

we go round and round in the night and are consumed by fire

In 79 AD, before being engulfed by the volcanic ash of Vesuvius,
The ancient Roman author Pliny writes in his *Naturalis
Historia* that painting was invented by Corinthian girl
who drew her lover's shadow on the wall, by the light of a lamp,
to preserve his image before he went into battle

Not all shadows are acts of love. But by nature, their projection is sensual—
a light source that is interrupted as it touches something else
and creates a present void

Like language, it stands between things

We cling to them both, the shadow-words, the shadow-selves
Those non-images are part of us

When Peter Pan's shadow snuck away, Wendy sewed it to the soles of his shoes

Teorien bag biorytmer hævder at menneskets daglige liv påvirkes af tre cykliske rytmer: en 23-dages fysisk cyklus, en 28-dages følelsesmæssig cyklus og en 33-dages intellektuel cyklus

I 1975 udviklede Casio en lommeregner til at aflæse dette mønster

AI matematik er spirituelt

(Månens cyklus følger samme geometrier som et sneglehus)

Men for dem er dette deres Helbreder

Tro (illusioner, konspirationer, religion)

former adfærd—og mere end det: den graver sig ind i én,

infiltrerer bevidstheden hos sin vært, som en virus,

spøgelserne i maskinen

Tro skaber en struktur for, hvordan kroppe bevæger sig gennem rummet,

hvordan mennesker tænker—hvordan vanen bliver en del af ens natur,

selv når den har rod i det irrationelle

Nogle forestiller sig måske, at det ser ud som

de akavede skridt, man tager for at undgå revner i fortovet

eller at gøre korsets tegn tre gange

Nogle kalder det overtro,

jeg foretrækker at kalde det poesi

Teoremer bliver ikke opdaget, de bliver gravet frem

Beviset for formler eksisterer uden os—

måden vi aflæser deres signaturer på, er den eneste opfindelse

Hvis du spørger AI, hvem der opdagede det, vil den fortælle dig en historie:

om hvordan mennesket aldrig opfandt elektriciteten, men blot fandt en måde at se,

måle og bruge den på

Ligesom konspirationens sprogbrug danner en lukket cirkel

(den kan hverken afvises eller bevises),

sådan også med tro

Hjertet banker, uanset om vi sætter strøm til det eller ej

Biorhythm theory states that human daily life is influenced
by three cyclical rhythms: a 23-day physical cycle,
a 28-day emotional cycle, and a 33-day intellectual cycle

In 1975, Casio developed a calculator to read this sequence

All mathematics are spiritual
(the cycles of the Moon follow the same geometries of a seashell)
But for them, this is their Healer

Belief (illusions, conspiracies, religion)
shapes behavior—more than that, it burrows into oneself
infiltrating the consciousness of its host, like a virus
the ghosts in the machine

Belief creates a structure of how bodies move through space,
how people think—how habit informs a second nature
even when it stems from the irrational

Some might imagine this to look like
the awkwardly measured steps someone takes to avoid cracks in the sidewalk
or making the sign of the cross three times

Some call it superstition,
I prefer to call it poetry

Theorems are not discovered, they are unearthed
The proof of formulas exist without us—
how we read their signatures is the only invention

If you ask AI who discovered it, it will tell you a story: about how humans never
created electricity, they merely found a way to see, measure, and use it

Just as the language of conspiracy forms a closed loop
(it cannot be denounced or proven)
so, too, does faith

The heart beats whether or not we plug it in

Holstebro Kunstmuseum
7.6—30.11 2025